

THỦ ẤN CỦA ĐẾ THÍCH THIÊN

Biên dịch: HUYỀN THANH

Đế Thích Thiên (tên Phạn là 'Sàkra, Devanam-indra), lại xưng là Thích Ca Đề Hằng Nhân Đà La. Lược xưng là Thích Đề Hằng Nhân, Thích Ca Đề Bà. Lại là Thiên Đế Thích, Thiên Chủ, Nhân Đà La, Kiều Thi Ca, Bà Sa Bà, Thiên Nhân mọi loại xưng gọi khác.

Y cứ vào sự ghi chép của Kinh Luận thì Đế Thích nguyên là vị Bà La Môn ở nước Ma Già Đà, do tu Phước Đức của nhóm Bồ Thí liền sinh về cõi Trời Đạo Lợi thành vị Thiên Chủ của cõi Tam Thập Tam Thiên (cõi có 33 nước Trời). Là một trong các vị Thần Hộ Pháp trọng yếu của Phật Giáo, cũng là vị thống nhiếp bốn Đại Thiên Vương với hàng Trời, Rồng, Dạ Xoa của cõi Địa Cư.

Mật Giáo xếp Ngài là một trong 12 vị Trời, trấn hộ phương Đông, cư ngụ tại Thiên Vực của cõi Trời Đạo Lợi trên đỉnh núi Tu Di

Đế Thích Thiên một lòng hộ trì Phật Giáo, không chỉ thường hưởng về Đức Phật thỉnh cầu hiển bày Phật Pháp mà còn thường đem mọi loại vật phẩm thắng diệu cúng dường Đấng Thích Tôn và Tăng Chúng.

Trong Kinh Điển thường có thể thấy Đế Thích Thiên thỉnh Phật nói Pháp, nghe Phật nói Pháp, hoặc mọi loại việc xưa của sự hộ trì người hành Chính Pháp

1_ Đế Thích Thiên Thủ Ấn (1):

Tay trái: co ngón vô danh, ngón út vào trong lòng bàn tay, co gập ngón trở phụ ở bên cạnh lưng của ngón giữa, hơi co ngón cái. Đây là tướng của Ấn được nói trong Thập Nhị Thiên Quỹ.

Chân Ngôn là:

नमः सम्यक् वृक्षस्य शिखरस्य स्वहा ॥

NAMAḤ SAMANTA-BUDDHĀNĀM _ 'SĀKRĀYA SVĀHĀ

2_ Đế Thích Thiên Thủ Ấn (2):

Hai tay tác Nội Phộc, dựng đứng hai ngón giữa như cây kim, kèm dựng đứng hai ngón cái. Đây là Ấn được nói trong bốn Bộ Quĩ của Thai Tạng.

Chân Ngôn là:

ॐ वृक्षस्य शिखरस्य स्वहा ॥

OM VAJRA-YUDHA SVĀHĀ

03/01/2009